

ВТОРОТО ПОСЛАНИЕ НА АПОСТОЛ ЙОАН

Автор и дата на написване:

Авторът на това послание е апостол Йоан, синът на Заведей. Написано е около 90 г. сл.Хр.

Тема:

Това послание съдържа както думи на окуражаване, така и за предпазване на църквата от лъжеучения, на което се набляга и в 1Йоан 4:2,3.

Съдържание:

1. Приветствие (1:1-3)
2. Любов и послушание (1:4-6)
3. Опасност от лъжеучители (1:7-11)
4. Заключение (1:12,13)

Шоро 1

1:1-3 „Андропе“

1 Ме о презвитерос жи ко аломне и ракя тай ко чхаве лакере, колен ме чачес дехав, тай ма само ме, но саворе, колато пенжарде о чачунипе;

2 Ащал о чачипе ковато си туменде, тай ка овел аменде жи ко вековя;

3 Гудлипе, мила тай бимарибе те овел аменцар о Дел, о Дад тай таро о Дел о Исусас Христос, о Чхаво е Дадеско со си андо чачипе тай дехиба.

1:4-6 „Чачипе тай дехиба“

4 Бутедер лошанильом пес, ка аракхльом несавен, та те пхирен ко чачипе, сарто лильен адеша катаро Дад.

5 Тай акана, и ракя пратанава тут ма кана калярав туке нево адеша а кая со сине от англе; Те дехас иек иекхес.

6 Тай о дехиба си адавкха: Те пхирас Лескери адешенге. Лескири адеша колате гребул те пхирен, сарто шунгьен англутар.

1:7-13 „Дикх ки хохавне сикавде“

7 Соскето бут хохавне икистиле ко лумя, колато извакерен кай о авиба е Исусескоро Христос си трупоса. Адавка мануш си хохавно тай антихристо.

8 Дикхлен туменге, те на нашален окова, ковато изкерген, та те лен и пхердо уздиба.

9 Нисаво, ковато пхирел на англе, тай на овел ко Христоскоро сикаиба нанай ко Дел окова, ковато овел ко сикаиба, ов иси лес тай е Дадес тай е Чхавес.

10 Коли несаво авел паш туменде, тай на анел адавкха сикаиба, ма лен лес тумаре кхеренде, тай ма лес ден састипе,

11 Соскето ковато дел лес састипе, ачхол лескере кханиле букенца.

12 Иси бут туменге те калярав, нума на мангав те калярав, лилесте тай черниласа, гаял ажарав те авав паш туменде, тай муй муйаса те ворбисараса, та те овел о лошаиба тумаро пхердо.

13 Састипе те чхавесте тай тере аломе пхен. Амин

1 Глава

1:1-3 „Въведение“

1 Аз, презвитера, до избраната госпожа и чадата й, които истински обичам, и не само аз, но и всички, които са познали истината;

2 Поради истината, която пребъдва в нас и ще бъде с нас векове;

3 Благодарат, милост, мир да бъде с вас от Бога Отца и от Господа Исуса Христа, Сина на Отца, в истина и любов.

1:4-6 „Истина и любов“

4 Много се възрадвах, че намерих чадата ти да ходят в истината, според както получихме заповед от Отца.

5 И сега, госпожо, те моля, не като че ти пиша нова заповед, но която имахме отначало; Да любим един другото.

6 И в това се състои любовта, да ходим в заповедите Му. Тази е заповедта, която сте чули отначало, за да постъпвате според нея.

1:7-13 „Опасността от лъжеучители“

7 Защото мнозина измамници влязоха в света, които не изповядват, че Исус Христос е дошъл в плът, такъв човек е измамник и антихрист.

8 Пазете се, да не би да изгубите онова, за което сте се трудили, но да получите пълна награда.

9 Всеки, който престъпва Христовото учение и не пребъдва в него, няма Отца, а който пребъдва в Христовото учение, той има и Отца, и Сина.

10 Който идва при вас и не носи това учение, не го приемайте у дома си и не го поздравявайте;

11 Защото, който го поздравява, участвува в злите му дела.

12 Имах много да ви пиша, но не исках на книга и с масило, но се надявам да дойда при вас и да говоря лице в лице, и радостта ни да бъде пълна.

13 Поздравяват те чадата на избраната твоя сестра. Амин.

1:1-3 „Въведение“

Това послание е адресирано най-вероятно до църквата – невястата на Христос, която апостолът нарича „избраната госпожа“. Поздравът съдържа благословенията – благодат, милост и мир, които са незаслужен дар и идват от Бог Отец и Господ Исус Христос.

1:4-6 „Истина и любов“

Авторът отбелязва с радост, че някои от християните, т.е. „децата на избраната госпожа“, живеят във вяра и истина. Признак за тяхната вяроност е взаимната им любов, като следствие от пълното им покорство и любов към Бога.

1:7-11 „Опасността от лъжеучители“

Лъжеучителите, които предизвикват смущения в християнските общества, изопачават главната истина на Евангелието, че Исус е Помазанникът – Божият Син, дошъл в този свят, за да даде живота Си в откуп за грешното човечество, така че който повярва в Него, да има вечен живот. Тази истина е толкова важна, че отхвърлянето ѝ означава отказ от упованието за примирение с Бога. Йоан предупреждава християните да бъдат внимателни, като избягват всякакви общения с лъжеучители, които отричат абсолютната божественост и човешка природа на Господ Исус Христос.

